

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Ловеч, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310200699 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление № ЛЧ-ЗМВР-14 от 09.05.2023 г. на Златин Михайлов - Началник на РУ на МВР град Ловеч, е наложено на П. Д. К., ЕГВ ***** от гр.Л., административно наказание на основание чл.264 от ЗМВР – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.264, т.1 от ЗМВР, за това, че на 09.07.2023 г. около 02.50 часа в гр.Л. пред дискотека „И.“ лицето не изпълнява полицейско разпореждане, изразяващо се в „Спри полиция“ и прави опит да напусне проверката.

Недоволен от НП останал жалбоподателят, който го е обжалвал в срок и моли да бъде отменено изцяло същото, като изтъква, че е незаконосъобразно и необосновано, а при съставянето на акта и наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъква, че е нарушена процедурата на чл.40 от ЗАНН, и че не счита, че НП е коректно, поради което моли последното да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява.

Издателят на обжалваното НП – Началника на РУ на МВР Ловеч, редовно призован, не изпраща представител. Представя писмено становище по делото, с което моли да се остави без уважение жалбата като неоснователна и се потвърди обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Излага, че при изписване датата на издаване на процесното НП е допусната техническа грешка, която моли съда да отчете като такава. Алтернативно, в случай, че съдът уважи жалбата прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

От събраните по делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Ц. В. Б. и Х. В. И., от обяснението на жалбоподателят дадено в съдебно заседание, видно от което същия твърди, че не е правил опит да осуети проверката, а че му се е ходило до тоалетна поради което е отишъл до тоалетна, но малко след това сам се е върнал на мястото на проверката, много добре съзнавайки, че е предоставил личната си карти на полицейските

органи и те са установили самоличността му, както и от изложеното в жалбата, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 09.07.2023 г., в сградата на РУ на МВР Ловеч свидетелят Ц. В. Б. – младши инспектор при РУ на МВР Ловеч, в присъствието на свидетеля Х. В. И. - служител в РУ на МВР Ловеч съставил на жалбоподателя П. Д. К. АУАН № 14, с бланков № 0506662, за това, че на същата дата, около 02.50 часа, в гр.Л., пред дискотека "И.", не изпълнява полицейско разпореждане изразяващо се в „Спри полиция“ и прави опит да напусне проверката.

Актосъставителят Б. е приел, че с това жалбоподателят К. е нарушил разпоредбата на чл.264, ал.1 от ЗМВР.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН жалбоподателят не е представил писмени възражения пред началника на РУ на МВР Ловеч.

Въз основа на така съставения АУАН, на 09.05.2023 г. началникът на РУ на МВР Ловеч издал обжалваното наказателно постановление, в което изцяло възприел описаната в акта фактическа обстановка и квалифицирал нарушението като такова по чл.264, т.1 от ЗМВР, като на основание чл.264 от ЗМВР наложил на жалбоподателят К. предвидената санкция "глоба" в минималния предвиден размер от 500 лева.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки жалбата от правна страна съдът прие следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице, поради което е допустима.

Атакуваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, съгласно заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. т.2.14 на министъра на вътрешните работи и удостоверение рег. № 295р-13777/30.08.2023 г. на Директора на ОД на МВР Ловеч.

Съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено на формално основание, поради наличието на допуснати съществени процесуални нарушения от категорията на абсолютните, довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя К..

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица, чрез санкционирането им с определените в закона видове административни наказания. В този смисъл, предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. Поради това и съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление – аргумент от чл.14, ал.2 от НПК, във връзка с чл.84 от ЗАНН. В този смисъл е и даденото тълкуване в т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС, съгласно което съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. Ето защо, в настоящето производство на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

С ДВ бр. 81 от 2016 г., в сила от 14.10.2016 г., законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.267, ал.1 от ЗМВР, че актове за установяване на административни нарушения по ЗМВР могат да се съставят не от всички полицейски органи, а единствено от тези, които са оправомощени изрично от министъра на вътрешните работи. По делото няма спор, че към датата на изготвяне на процесния АУАН свидетелят Б. е заемал длъжността "младши инспектор" в РУ на МВР Ловеч, но същевременно наказващият орган не е ангажирал доказателства за оправомощаване на посоченото лице, въпреки посоченото в съпроводителното писмо, че е представена цялата административно наказателна преписка, което пък мотивира извод, че полицейският орган не е разполагал с правомощия да констатира нарушения на обсъдения нормативен акт. Органите на изпълнителната власт могат да упражняват функциите си дотолкова, доколкото това е предвидено в съответния

нормативен акт. Напускайки тези рамки, действията им се окачествяват като незаконосъобразни и представляват неправомерно вмешателство в чужда правна сфера.

Съгласно разпоредбата на чл.36, ал.1 от ЗАНН, административно наказателното производство се образува със съставянето на АУАН, т. е. той представлява абсолютна процесуална предпоставка за образуването на такова производство. В разглеждания случай, липсата на доказателства и категорична установеност, че свидетелят Б. е бил компетентен да съставя АУАН по ЗМВР се приравнява на това, че въобще липсва съставен акт за установяване на административно нарушение, но въпреки това е започнало административнонаказателно производство срещу жалбоподателя К., което е приключило с издаването на обжалваното НП и налагането на санкция. Ясно е, че разглежданият казус не попада в предвидените в чл.36, ал.2 от ЗАНН изключения и административнонаказателното производство срещу К. е започнало в нарушение на ал. 1 от същия текст. Изложеното представлява грубо процесуално нарушение, довело до опорочаване на цялото административнонаказателно производство и с краен резултат – издаване на незаконосъобразно наказателно постановление.

Посочения по – горе процесуален порок представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а това поначало не налага аналитичното обсъждане на доказателствените материали и последващата преценка по същество дали твърдяното административно нарушение е налице. Така съставеният незаконосъобразен акт не би могъл да констатира вмененото нарушение, да повдигне обвинение за неговото извършване и не на последно място - да сезира валидно административнонаказващия орган. Обжалваното НП, макар и издадено от компетентен орган, следва да бъде отменено, тъй като липсва годин обвинителен титул. Нарушението е от такова естество, че не може да бъде преодоляно по силата на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

На следващо място при издаването на обжалваното НП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на жалбоподателят, а именно - правото му по чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 55, ал. 1 от НПК да узнае всички елементи от състава на нарушението, за което е привлечено към административнонаказателна отговорност, за да организира адекватно защитата си срещу повдигнатото му обвинение.

В НП не е посочена точната правна квалификация на деянието, в изпълнение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, чрез точното посочване на цялата законова разпоредба, която е била нарушена виновно – чл.264, ал.1 от ЗМВР, като вместо това е посочено чл.264, т.1 от ЗМВР, каквато норма не съществува. Не е в правомощията на контролната съдебна инстанция да тълкува и по пътя на логиката да установява действителната воля на наказващия орган, тъй като това е извън обхвата на проверката за законосъобразност на наказателното постановление.

Допуснатата грешка при изписването на правна квалификация на деянието в НП, е съществено процесуално нарушение, което е еднозначно прието и от съдебната теория и практика. Това съществено процесуално нарушение не може да се санира в съдебното производство. В този смисъл за настоящия съдебен спор е без правно значение дали това погрешно изписване е резултат от допуснатата явна фактическа грешка от административно наказващия орган, или се дължи на някаква друга причина. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като води до невъзможност за наказателния правен субект да разбере по недвусмислен начин деянието, което му се вменява за административно нарушение. Последното е основание съдът да приеме, че липсата на пълно посочване на нарушената норма, която следва да е посочена еднакво както в АУАН, така и в НП, води до нарушаване правото на защита на санкционираното лице. Само на това основание оспореното наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като при издаването му е допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо негативно правото на защита на наказаното лице.

На следващо място при издаване на НП е допуснато нарушение и на чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН, регламентиращо вида и размера на наказанието, като за нарушението по чл. 264, т.1 от ЗМВР е наложено наказание на осн. чл. 264 от ЗМВР. Разпоредбата на чл. 264 от ЗМВР съдържа две алинеи, като е следвало да бъде посочено, в случая на основание на коя от двете алинеи се налага наказанието, тъй като двете алинеи визират отделни хипотези и съответно визират налагането на различни наказания. Така допуснато от административно-наказващия орган нарушение е съществено тъй като е довело до нарушение на императивни разпоредби на ЗАНН, наличието на това нарушение също обуславя отмяна на атакуваното постановление само на това основание. Както е посочено и по – горе, административно наказателното производство е строго формално. При налагане на наказанието следва наказващият орган да посочи точно санкционната разпоредба, за да може наказаният да се защити. Посочването на чл.264 от ЗМВР не е достатъчно, доколкото същият съдържа различни алинеи, уреждащи различни хипотези. За да може наказаният да се защити и да реализира в пълен обем правото си на защита, е необходимо санкционната разпоредба да е посочена точно и детайлно.

На следващо място датата на издаване на НП предхожда съставянето на АУАН, което обстоятелство е равносилно на непосочването ѝ. Не се споделя становището на АНО, изразено в представеното по делото писмено становище за допусната техническа грешка, тъй като разпоредбата на чл.57, ал.1, т.2, пр.1 от ЗАНН императивно регламентира, че НП трябва да съдържа датата на издаване, с оглед преценка за законосъобразност по смисъла на чл.54, ал.1, т.6, пр.1 и чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Макар и в хода на съдебното производство по безспорен начин да се установи, че жалбоподателят е извършил вмененото му административно нарушение, посочените по – горе съществени нарушения на процесуалните правила водят до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание.

Тъй като разноси не са претендирани от страната, в чиято полза е решението, то присъждането на такива не следва да бъде обсъждано.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № ЛЧ-ЗМВР-14 от 09.05.2023 г. на Златин Михайлов - Началник на РУ на МВР град Ловеч, с което е наложено на П. Д. К., ЕГВ *** от гр.Л., административно наказание на основание чл.264 от ЗМВР – глоба в размер на 500 лева, за нарушение на чл.264, т.1 от ЗМВР, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Ловеч в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____